

"Bašar: emocije su naši glasnici i prijatelji. Negativne nam govore kojih pogrešnih uverenja se držimo, pozitivne nam dolaze od našeg pravog bića („istinskog sebstva“). Uočavanje, da iza svake negativne emocije stoje neka pogrešna uverenja, samo po sebi razgrađuje te emocije. Kao što i prepuštanje pozitivnim emocijama znači emocionalnu podršku našem pravom biću, stoga – fokus na ovim emocijama i njihovo svojevrsno forisanje znači ojačavanje našeg pravog bića.

Kad bismo znali da se gospodin Bašar šalio – bilo bi nam lakše. Ali, kako je ovakav stav prema emocijama u suštini osnova dominantnog dela duhovnih učenja na planeti, onda znamo da je vrag odneo šalu."

1. U nekim duhovnim krugovima gospodin Bašar je cenjen, u većini nije. Njegov koncept je ovde prenet ne zbog osvrta na njegovo učenje. Ovaj njegov koncept o emocijama, o našem odnosu prema emocijama i njihovoj funkciji u duhovnosti – u ovom slučaju podudara se sa konceptima o emocijama u mnogim duhovnim učenjima, strujama i teorijama. Te je ovaj osvrt – osvrt na danas skoro opšteprisutni duhovni koncept (opšteprisutni – sa podrazumevanim razlikama u interpretacijama i u nijansama, koje ne menjaju suštinu).

2. Taj koncept je odlično iskazan preporukama koje su već postale izlizane fraze i mantre mnogih duhovnih učenja, teorija, struja: okrenuti se pozitivnom, pozitivnim mislima i emocijama, ne prepuštati se suprotnom, negativnim mislima i emocijama, prepoznavati sve ove negativnosti u sebi i otpuštati ih, odvrćati pogled i pažnju od svega toga oko nas; fokusirati se na radost, ljubav, svetlost, mir, imati radost, ljubav, svetlost, mir, zračiti ih i upućivati drugima.

3. Taj koncept je postao i *diferentia specifica* i suština mnogih duhovnih učenja, struja i teorija, od patetičnog pre naglašavanja u nju ejdžu do blažih varijanti u ostalim duhovnostima. Ali je prisutan i prepoznatljiv u mnogima, zaista – u mnogima.

4. Na jednoj strani ovaj koncept je refleks razumljivog našeg nesnalaženja sa emocijama; uz

tolike teorije i u psihologiji i u duhovnosti – radije priznajmo da mi o emocijama ne znamo ništa (otkuda nam dolaze, da li ih lično produkuje ili postoje opasni uplivi „sa strane“, i „sa visine“, itd.). Što nam ne smeta da se na praktičnom planu dosta dobro snalazimo, pronalazeći puteve za pravo postavljanje prema emocijama.

5. Na drugoj strani ovaj (Bašarov, a skoro sveprisutni u duhovnosti) koncept očigledno jeste duhovno kretanje „linijom manjeg otpora“.

6. Biramo ono što nam je lako i prijatno, pa kada to lako i prijatno upakujemo sa (umišljenom) funkcijom duhovnog rasta – eto i savest smirimo, i – šta nam drugo ostaje do da uživamo u radostima, lakoćama i lepotama duhovnog napredovanja. I sve to unutar jezivog Karantina-Pakla-Zatvora. (Malo paradoksalno, ali – ko će se još baviti paradoksima!)

7. Dakle: okrenuti se pozitivnom, pozitivnim mislima i emocijama, ne prepuštati se suprotnom, negativnim mislima i emocijama, prepoznavati sve ove negativnosti u sebi i otpuštati ih, prepoznavati ih oko sebe, skretati pažnju od njih; fokusirati se na radost, ljubav, svetlost, mir, imati radost, ljubav, svetlost, mir, zračiti ih i upućivati drugima.

8. Ako bismo bili u mogućnosti da fanovima i često ljutim zagovornicima ovog koncepta ponudimo umesto ovog koncepta težak i neizvestan put duhovnog čišćenja i rasta, sa fazama „noći duše“ i sa drugim mukama koje su često i iznad granica podnošljivog – sigurno je da bi samo zanemarljiv procenat njih i dalje ostao u duhovnosti.

9. Sa fazama „noći duše“ i sa drugim mukama koje su često i iznad granica podnošljivog: što podrazumeva pravi proces suočavanja sa emocijama i prerade energija emocija, što podrazumeva proces pravog duhovnog Buđenja u Karantinu-Paklu-Zatvoru, što podrazumeva proces pravog izdizanja vibracija, a u okruženju niskih vibracija, itd.

10. I da sve to traje možda i više godina, ili, što bi S. Pek rekao – celog života, do tačke, metaforički, do kvantnog skoka u kojem formiramo tako jako lično energetsko ili morfično polje, da u sebi nadjačamo i unutrašnje uticaje raznih viših nama nenakonjenih vladara ovog sveta, i uticaje okruženja, kako ljudi kojima smo okruženi, tako i teških vibracija ambijenta.

11. Većina bašarofske orijentacije, koja bi sigurno bila blizu 100% glatko bi odbila ovakvu ponudu, jer se sa bašarofskim konceptom svi problemi rešavaju tako lako, tako prijatno, tako bezbolno, da ova duhovnost zaista marketinški pleni, primamljuje, hipnotički privlači. Što je sve to lijino namamljivanje zeke, miliona zeka u pećinu iluzija (Iluzije) – oni koji vole ovakve duhovne lepote ne žele time da se bave, jer nije prijatno time baviti se, a i takvo bavljenje nije u skladu sa samim bašarofskim konceptom.

12. **Zaboravlja se da sve ima svoju cenu!** Za mala postignuća mala je cena, za velika – velika cena.

13. Zar nije sumnjivo samo po sebi da se veliki pomaci svesti mogu postizati sa malom plaćenom cenom? I to u preteškim planetarnim uslovima!

14. No, ko neće time da se bavi – neće, stvar negove slobodne volje. Pozabavimo se realnim stanjem stvari sa našim emocijama, bar u praktičnom delu u kojem se na ovom polju poprilično možemo snalaziti.

15. Dakle, hajde da se malo uozbiljimo, ako već želimo bavljenje pravom duhovnošću, pravo čišćenje i rast svesti! Parvo čišćenje i rast svesti nisu dečja igra, kao što nam se uporno predstavlja u masama duhovnih teorija i pravaca. **To je u pravom smislu junački podvig, koji obuhvata i prolazak kroz pakao obuke**, kao što kroz takav pakao prolaze pripadnici svake elitne vojne jedinice, a nakon čega postaju „majstori“ u svom domenu.

16. Živimo u svetu dualnosti, to valjda priznaju i poklonici bašarofskog koncepta.

17. Uz dobro postoji i deluje zlo, uz lepo – ružno, uz prijatna stanja i osećanja – neprijatna, uz ljubav – mržnja, itd.

18. Dualnosti se zasnivaju na interakciji, na akciji i reakciji, da nije tako – svaki pol dualnosti bi se odvojio i živeo svoj „život“.

19. Kada bi jedan deo Zemlje bio rezervisan za ljude kod kojih dominira negativnost, a drugi rezervisan za one kod kojih dominira pozitivnost, odnosno, jedan deo Zemlje za sve što je negativno, negativne manifestacije i negativna stanja, a drugi sa pozitivne manifestacije i pozitivna stanja – razlučivanje ili samo fokus na jednom ili samo fokus na drugom bi imao smisla i bio izvodljiv.

20. Međutim, živimo u svetu u kojem sve to, ne samo da je gusto isprepletено, nego ubedljivo dominiraju negativne manifestacije, negativna stanja i ljudi kod kojih dominira negativnost (ne u smislu da na Zemlji u kritičnoj masi čovečanstva dominiraju oni koji su naklonjeni zlu i čine zlo, već oni koji u sebi nose negativnosti, a to znači: neurozu, stresove, strahove, i sav ostali repertoar negativnih emocija i stanja; uostalom – dominacija bolesti je dominacija negativnog).

21. Dodajmo tome i dominaciju iluzornog, jer je ovo svet iluzije, pa tako i onima koji se bore da budu dobri i pozitivni – svest može da bude duboko zaronjena u iluzije (primer su upravo duhovnjaci kojima je ovaj bašarovski koncept osnova duhovnog delovanja), što znači da nisu na putu evolucionizma. I time smo kompletirali ovu planetarnu tarapanu.

22. Dualnosti se zasnivaju na interakciji, na akciji i reakciji, stvar je do skoro fizički dokazivog jasna: ako oslabljujemo jedan pol dualnosti, oslabljujemo i drugi, ako ojačavamo jedan pol dualnosti – ojačavamo i drugi. Ojačavamo i drugi ili izazivamo ojačavanje drugog.

23. U spoljašnjem – nađite grad, društvo, državu u kojima dominiraju dobro, istina, pravda! Ili u kojima je harmonija između pozitivnog i negativnog, između dobra i zla.

24. Nema takvog mesta na Zemlji! Ako počne da raste zlo i negativno – pojačavaju se mere dobra i pozitivnog, a u smislu smanjivanja, suzbijanja zla i negativnog. Ako dobro i pozitivno počne da dominira – odmah će zlo i negativno naći kanale da počne da ga podriva.

25. Ista je, ista mora biti priča i na našem individualnom unutrašnjem planu, jer spoljašnje dobijamo kao ogledalo onoga što nosimo u sebi, individualno ili kolektivno. Samo što je taj unutrašnji plan mnogo komplikovaniji, pa interakciju, akciju i reakciju dobra i zla, pozitivnog i negativnog ne možemo jasno da pratimo, i ne možemo da ih pratimo u kratkoročnoj

perspektivi.

26. Takođe i tu ide preplet, prelivanje iz unutrašnjeg na spoljašnje, i obrnuto.

27. Pa tako: kako u svetu raste ili bude rastao pokret onih koji su fokusirani na svetlost, dobro i pozitivno – raste i rašće pokret onih koji su fokusirani na tamu, zlo i negativno.

Ko iole prati dešavanja u svetu sve to vidi jasno kao dan! Ne vide jedino nojevi koji zavlauče glave u pesak.

28. Najčešće je ista situacija i na individualnom spoljašnjem planu: da onaj ko se bori na jednoj strani, dobra ili zla, baš nailazi na reakciju u raznim vidovima, kroz otpore i ometanja, od suprotne strane.

29. Najnejasnija je situacija na individualnom unutrašnjem planu, jer nemamo uvid u dešavanja u našim podsvestima, takođe ni uvid u dešavanja van ove inkarnacije, posle ove inkarnacije.

30. Po principu interakcije, akcije i reakcije polova dualnosti: treba očekivati da se kod primene bašarovskog koncepta fokusiranosti na dobro i pozitivno – negde, nekako u istoj meri, do istog intenziteta kod svih pojedinaca koji ovo rade ojačava suprotni pol, zlo i negativno.

31. Samo što nam nije dato da vidimo gde i kako. Možda kroz sinergiju sa sličnima, kojom se planetarno izaziva suprotna sinergija; možda zlo i negativno (sve to ne mora da bude u smislu bukvalnih impulsa da se čini zlo, već u širem smislu, na primer, u smislu težih psiholoških stanja ili bolesti) negde, nekako narasta u njihovoj podsvesti, te čeka trenutak kada će da izbije; možda će se bumerang ojačavanja samo jednog pola dualnosti takvima vratiti na širem inkarnacijskom planu, u sledećoj inkarnaciji.

32. Kako god da stvar okrenemo: fokusom na jednom polu dualnosti, na pozitivnom, radosti, ljubavi, lepoti, itd. – samo izazivamo reakciju i narastanje suprotnog, na vidljivom ili nevidljivom planu, kroz vidljive ili nevidljive kanale.

33. U čemu je onda rešenje?!

34. Ono nije nekakva konceptualna novina, ali retko možemo naći da je na njemu zasnovana cela duhovna strategija: pomiriti suprotnosti ili izvesti višu sintezu polova dualnosti.

"35. U „Jevanđelju po Tomi“ stoji: „Isus reče: „Ako se dvojica pomire u ovoj kući, oni će reći gori: ‘Pomeri se’, i ona će se pomeriti“."

36. Što je sve još razrađenije i jasnije Isus kao Imanuel rekao u svojoj „Knjizi“ (talmudu):

"45. Iz ovog razloga, rečeno je da sve počiva na jedinstvu, a dvojnost se pojavljuje samo zbog ljudi, i njihovog ograničenog razmišljanja i neshvatanja istine.

49. Kada osoba odredi sve unutar ovog jedinstva, i učini sve jednim, i tada kaže planini: ‘Pomeri se’, ona će to i učiniti.

63. Time, dve stvari su uvek potrebne da čine jedno unutar sebe, kako bi bilo jedinstvo, a ne dualnost.

64. Zato zakoni kažu da su ljudska bića jedinstvena unutar sebe, i sastoje se od dva jednaka dela u formi jedinstva, oba unutar sebe takođe skupa."

37. Podrazumeva se da je suština u evolucionizmu, a ne u moći, moć je u ovom slučaju samo koristan nusprodukt rasta svesti.

38. Pomiriti suprotnosti ili izvesti višu sintezu polova dualnosti: ovako izrečeno rešenje i

duhovni orijentir – može da znači sve i ništa, kao asptrakcija je praktično beskoristan.

39. Ipak, inicijalna korist od njega, samo ovako datog, je u shvatanju pogrešnog smera sa bašarovskim konceptom u osnovi, te naznaka puta na koji treba umesto bašarovskim smerom krenuti i – tragati.

40. A konkretna i praktična duhovna strategija koja se zasniva na ovom rešenju: upravo je tema ovih tekstova, i ona postupno dolazi na red u okviru odeljka „Duhovna metodologija“.

41. Konkretna i praktična duhovna metodologija koja je u okviru onog već spomenutog teškog duhovnog puta (sve ima svoju cenu!), na koji većina, najmanje 90% njih, koji se drže koncepta fokusa na pozitivnom, ljubavi, svetlosti i radosti – ni za živu glavu ne bi pristala da se prestroji.

42. Težak put koji je i sa komplikovanijom i teže izvodljivom duhovnom strategijom (najlakše je isključiti um i mantrati: „Pozitiva, ljubav, radost, svestlost i mir!“, ili se posvetiti meditativnom isključivanju uma). Koji u vezi sa emocijama znači nimalo prijatno i lako suočavanje, „oči u oči“, sa svim našim (unutrašnjim) emocionalnim burama, talozima, nanosima, programima, energijama, a radi njihove razgradnje, kao i radi redukovanja intenziteta svih emocija, i pozitivnih, i negativnih.

43. Da smireno i hrabro suočavanje sa svim, posebno sa negativnim emocijama, znači i razgradnju njihovih energija – odlično su u naučnom smislu dokazivali mnogi naučnici. Na primer: Dž. Raskin kroz svoju psihoterapeutsku praksu (neke informacije u knjizi „Emocionalno pročišćavanje“); na neki svoj originalni način V. Frenkl sa konceptom paradokasne intencije, te poznati, već klasik u ovom domenu – S. Pek.

Preneseno sa: <https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/15/15-evolucionizam-i-moc-kada-dva-postanu-jedno/>

1. Neki pokušavaju da mi nabace zamku, gurajući mi pod nos sopstveni tobožnji paradoks: govorim o sintezi dualnosti, o nadilaženju dualnosti, a stalno ponavljam „Zli Bog Zemlje“, „Zemlja kao Karantin-Pakao-Zatvor“.
2. Jedan gospodin dodatno savetuje: u redu, Zemlja jeste teško područje. Možda i onaj ili oni koji vladaju Zemljom i nisu neki kosmički „dobri momci“. Ali – ne treba direktno da ih imenujem negativnim oznakama, jer ih time samo ojačavam i dajem im vlast nad sobom.
3. Da vidimo o čemu se radi.
4. Mi stvari, valjda, treba da nazovemo određenim imenom. I valjda je normalno da ih nazovemo pravim imenom ili onim što nama izgleda kao pravo ime.
5. Za negativnost nije kriv naziv, nego sama stvar (predmet, biće, pojava) koja je označena. Izmišljanjem nekog drugog naziva, ili izbegavanjem pravog naziva za negativnosti – ništa ne rešavamo, jer opet i novi naziv označava istu negativnu stvar.
6. Nazovimo stanje svesti sa postignutom sintezom ili sjedinjenošću dualnosti – uzvišenim stanjem. Neko je postigao to stanje i mi to stanje označavamo navedenim nazivom.
7. Emocije, stanja svesti, delovanja – koja uobičajeno označavamo kao pozitivne ili negativne, ostaju sa takvim jezičkim oznakama. Odnosno, ostaje im takva konotacija ili podrazumevani spektar značenja. Pa će bes imati negativnu konotaciju, radost pozitivnu.
8. Tačno je, kao što je sugerisano u prvom delu, da su pozitivnosti i negativnosti gusto isprepletene u ovoj našoj ravni postojanja. I ako samo malo dublje zađemo u bilo koju pojavu, dešavanje, delovanje – dolazimo do tih isprepletivosti. Ali, u svom govoru (i pisanju) mi se nećemo u vezi sa svakom upotrebom reči „bes“ ili „radost“ baviti nekim dubinskim analizama. Reći ćemo jednostavno da je neko besno ili radosno reagovao.

9. Ako naiđemo na nekoga sa uzvišenim stanjem svesti, reći ćemo da je to uzvišeno stanje. No, možda ćemo se načekati da na takvog naiđemo.

10. Dakle, da li bi moja ili naša percepcija Zlog Boga Zemlje bila pozitivnija da mu damo neko lepše ime?! I da kažemo: „Najbolji Bog u Galaksiji“. Opet će lepe reči označavati isto moćno, a po nas zlo kosmičko biće.

11. Tačno je da ne znamo ko se iza ovoga koga označavam(o) kao Zlog Boga Zemlje krije. Ali, jesmo li za to mi krivi, ili upravo onaj koga ovako označavamo? Da li to mi sami sebe hoćemo da držimo u podrumu tame i neznanja, ili upravo on sam? Ko bi, da može da bira, samog sebe mazohistički držao u podrumu tame i neznanja?! Možda je on Jahve, možda Lucifer, Satana, Demijurg... Možda neki Savle, Pavle... Otkud znamo?! I ako nam on sam nije dao da znamo, što bismo se zamarali i to odgonetali, najprostije je da ga nazovem(o) **u skladu sa svojom percepcijom njega samog**.

12. A otkuda znam(o) da je u pitanju baš Zli Bog?

13. Naravno da ne možemo precizno da znamo, niko od ljudi na Zemlji ne zna pouzdano o kome ili o čemu se radi! Onaj ko se potrudio da nam sve to svojski zamagli – sigurno nam to nije zamaglio u našem interesu, već pre i očiglednije radi svojih interesa.

14. Ništa mi tu ne znamo! Ni o kakvom se konkretnom moćnom biću radi, ni kako je uspeo ili uspelo da nas podjarmi, ni kojim mehanizmima i dalje vlada... O, da, imamo mi lepe gomile svakovrsnih duhovnih priča o tome, od „Veda“ do današnjih dana i do priča naših današnjih prosvetljenih ili poluprosvetljenih. Nepregledne gomile priča i teorija, ali, uz sve njih, uz sva znanja iz njih, kao što lepo reče Faust: samo smo još gluplji, ništa pouzdanije o onome ko vlada Zemljom ne znamo, potpuno isto kao da sve te gomile duhovnih priča i nemamo.

15. **Ono što meritorno možemo je – da sudimo i zaključujemo po posledicama, po živim ovozemaljskim posledicama, na nama samima i na celokupnom zemaljskom životu.**

16. Da na Zemlji imamo očiglednu ravnotežu Dobra i Zla, pozitivnog i negativnog, već bismo

morali da budemo nesigurniji i da neutralnije označavamo onoga ili one koji stoje iza ove zemaljske scene.

17. Da je, na primer, posle Hitlerovih zla Zemlju ili neke njene šire delove snašao mali privremeni raj. Da se u istoriji svake zemlje smenjuju faze procvata i faze stagnacije i urušavanja. Da se u našim ličnim životima jasno smenjuju faze stabilnosti i energizovanosti, zdravlja i radosti, sa fazama nestabilnosti, bolesti i teških stanja. E, onda bismo mogli da govorimo o ravnoteži Dobra i Zla, o tome kako se oni na Zemlji fazno smenjuju i ravnopravno bore jedni protiv drugih.

18. Ovako, na Zemlji više nego ubedljivo dominiraju negativnosti i zla. To, valjda, ne vide jedino njuejdžeri i duhovnjaci profila „pozitiva-ljubav-radost“ (oderi se od fokusa na „pozitivi-ljubavi-radosti“, satri se o d njih!). Izrazita dominacija negativnosti i zla. Ne mora to da znači da na Zemlji dominiraju ljudi koji čine zla, mada baš i to u značajnom smislu može da se kaže. Već da dominiraju: patnje, trepljenja, nesreće, bolesti, stresogena reagovanja, međusobna energetska iscrpljivanja, itd.

19. I da li neko iole mudar može da kaže i da zaključi kako takvom Zemljom vlada neki Dobri Bog, Bog kod kojeg je predominantno Dobro? Nemoguće!

20. A možda nam je sve to Zlo, to dominantno Zlo – na duhovnu korist? Što bi značilo da je taj Bog kojeg ovde označam(o) kao Zlog Boga – u pozadini Dobar Bog. Samo što nas on malo prekomerno maltretira. Valjda negativnosti i zla jesu u funkciji duhovnog kaljenja i duhovnog rasta.

21. Svakako jesu u granicama podnošljivosti ili malo iznad nje. T. Mikušina je, kao, primala onostrane poruke, u jednoj od njih se kaže nešto što je lepo, nešto što bi trebalo da je tako, ali što očigledno na Zemlji u postojećim uslovima nije: „Vi (onostrana bića se obraćaju nama) dobijate muke i iskušenja koji su po meri vaše izdržljivosti“.

22. Ko malo pažljivije proanalizira dešavanja u sebi i u svom životu, može da uoči jednu zonomernost. **Delovanje muka i iskušenja na nas do određene tačke ili granice zaista jeste duhovno funkcionalno.** Navodi nas, bar one nas koji smo usmereni na rast i razvoj, na zapitanosti, na promene, kali nas, ojačava...

23. Ali, ako se loša i teška dešavanja nastavljaju nesmanjenim tempom i nakon obavljene funkcije – onda zalazimo u zonu u koju smo već duboko zašli kao čovečanstvo: u zonu duhovnog mrcvarenja, duhovno nefunkcionalnog mučenja.

24. Komšija koji nas saleće i dosađuje svojim nametljivim pitanjima i pričama. Dok nam izmamљуje besno ili iznervirano reagovanje, svejedno da li to reagovanje krijemo u sebi ili ne, on nam je duhovni učitelj. Uči nas smirenosti. Uči nas Distanci, unutrašnjoj distanci. Mi savladamo uspešno tu lekciju, a on i dalje danima i godinama navaljajuće sa svojim istim ponašanjem. Ne nervira nas on više i ne razbešnjuje. Ali se on već sav pretvara u jedno davljenje koje niti njemu nešto pomaže, niti nama nešto duhovno koristi.

25. Banalni primer koji kao matricu možemo pratiti na svakom koraku u našim životima, u životu ljudi na Zemlji.

26. Preko T. Mikušine nam je u vezi sa ovim pitanjem poturena još jedna laž. „Kako se budete duhovno čistili i napredovali, tako će od vas odlaziti loši ljudi i loša dešavanja, a počecete da privlačite samo dobre ljude i dobra dešavanja.“ To možda jeste istina na planeti na kojoj su Dobro i Zlo u Ravnoteži. Mi nismo na takvoj planeti. Jer i nakon što zlo i negativnosti odigravaju svoju funkciju u našem duhovnom rastu – isti mehanizmi ostaju da nas dave i mrcvare. Te mi i nakon značajnijeg podizanja nivoa svesti moramo da uložimo poseban i značajan napor, po tajnaškoj recepturi, da se izbavimo iz ličnih duhovno mrcvarećih okolnosti. Kao što bi nas lako, primereno unutrašnjim postignućima, ti uslovi spontano snašli na planeti na kojoj su Dobro i Zlo u Ravnoteži.

27. Cilj ovog duhovnog mrcvarenja od strane Zlog Boga Zemlje je da nas sasvim slomi. Cilj mu je da nas onemogućuje u svakom pomaku na duhovnom putu. Da nas onemogućuje mnogo više nego što bi nam to bilo duhovno funkcionalno. Šta on time dobija – mi ne vidimo, tek smer mu nam je jasan.

28. Takođe i manipulacije i držanje u mraku neznanja – do određene tačke ili granice jesu duhovno funkcionalni, jer nas navode na korisna naprezanja. Ako postanu viševekovno i višemilenijumski hronični – prerastaju u degradaciju ljudskih bića, što uveliko imamo na delu.

29. Ako možemo da nagađamo nekakav Stvoriteljev Plan: Zlom Bogu Zemlje je dopustio da okupira Zemlju – da bi duhovno kalio ljude. I dok je taj Bog bio u Ravnoteži u sebi, dok su Dobro i Zlo bili u Ravnoteži na Zemlji, u dešavanjima na Zemlji, tu funkciju je svakako ispunjavao. Međutim, on je svakako potpao pod silu Inercije. Komponenta Zla je prevladala u njemu, to znači da je komponenta Zla prevladala u ljudima, uopšte – na Zemlji.

30. Pouka koju će svakako Stvoritelj sa iskustvom sa Zemljom i sada Zlim Bogom Zemlje izvući je – da se u Plan ubaci mehanizam koji će ubuduće ograničavati bogove da zapadnu pod ovoliku silu Inercije, da zapadnu u ovakve ekstreme.

Preneseno sa: <https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/21/20-kada-dva-postanu-jedno-2/>